

VIATA CRESTINA

Nr. 39 (405)

Anul X (2019)

30 Noiembrie

Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul! (Ioan 13, 34)

PUBLICAȚIE EDITATĂ ȘI DISTRIBUITĂ GRATUIT DE PAROHIA „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” - POIENIȚA, COM. VÂNĂTORI, JUD. IASI, PROTOPOPIATUL PAȘCANI

Duminica a 16-a după Rusalii

† DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române | Sursa: ziarullumina.ro

Evangelia Duminicii a 16-a după Rusalii este una care îndeamnă pe oameni să facă milostenie, mai ales pe cei bogați, și îi cheamă pe toți la **înmulțirea talanților sau a calităților proprii**, pentru a simți bucuria pe care le-o dăruiește Hristos Domnul celor harnici și darnici.

Pilda talanților are foarte multe **înțelesuri duhovnicești** și se referă nu numai la viața duhovnicească, ci și la viața umană în general, la bucuria de a fi roditor, de a dezvolta sau de a cultiva talentul ori diferitele calități și a le pune în slujba semenilor. În mod deosebit remarcăm că Dumnezeu diferențiază darurile, nu dăruiește tuturor oamenilor același număr de talanți: unora le dăruiește mai puțini, iar altora le dăruiește mai mulți, ceea ce înseamnă că Dumnezeu cunoaște puterea fiecăruia dintre oameni de a înmulți talanții și, în același timp, dorește ca oamenii să conlucreze și să ajute din proprie inițiativă pe cei care au nevoie de ajutorul lor.

Cu alte cuvinte, **în viața oamenilor darurile sunt împărțite și diversificate**. De pildă, nu toți oamenii au aceeași înclinație pentru aceeași meserie. Dacă toți ar avea înclinația de a fi brutari și nu ar mai exista oameni cu înclinația de a fi pantofari, atunci înseamnă că nu s-ar mai putea ajuta oamenii unii pe alții în mod complementar. Sau dacă toți ar fi profesori, ori dacă toți ar fi muncitori în agricultură, nu ar mai fi specialiști în alte domenii.

Sea mai mare bucurie binecuvântată de Dumnezeu este înmulțirea darurilor primite de la El. Iar această înmulțire a darurilor presupune smerenie și hărnicie, nu mândrie și lenevire, dar mai ales iubire de Dumnezeu și de aproapele. Dacă talanții cuiva sunt înmulțiți în folosul comunității umane, cel talentat aduce bucurie lui Dumnezeu și semenilor lui. Așadar, bucuria din Evanghelia de astăzi este bucuria hărniciei și a darniciei, bucuria rodirii prin dăruirea de sine, bucuria celui care a făcut mult bine altora, asemănându-se astfel cu Dumnezeu Cel Multmilostiv.

Împărțiți darurile harului celor ce le cer: o lumânare aprinsă nu își pierde din lumină, dacă din ea se aprinde alta.

SFÂNTUL CUVIOS SERAFIM DE SAROV

Pe urmele sfinților

Crucea Sfântului Apostol Andrei

Mihai Alex OLTEANU | Sursa: doxologia.ro

Sfântul Apostol Andrei a fost martirizat prin răstignire pe o Cruce în formă de X, în Patras, lângă Corint. Crucea sub formă de X cauza dureri cumplite, cu mult mai mari decât crucea tradițională. Datorită faptului că, condamnatul era răstignit și cu picioarele desfăcute, acesta nu își putea sprijini trupul în ele, și practic toată greutatea corpului atârna în mâinile pironite, suportând astfel chinuri groaznice.

Această Cruce a devenit unul dintre cele mai de preț odoare sfinte din Biserica Ortodoxă. În prezent, **Crucea Sfântului Andrei este păstrată alături de Capul Sfântului în Catedrala Sfântul Apostol Andrei din orașul grecesc Patras**. Deși acum Crucea Sfântului Andrei se află în Patras, aceasta a fost recuperată abia în anul 1980.

Se crede că după **martiriul Sfântului Andrei**, Crucea a rămas în Patras până în secolul al XIII-lea. În acea perioadă au fost sustrate din Grecia numeroase Sfinte Moaște

și odoare, și expuse în bisericile din apus. Printre acestea, s-a numărat și Crucea Sfântului Andrei.

În jurul anului 1250, Crucea Sfântului Andrei era așezată în Mănăstirea **Sfântul Victor** din Marsilia. În timpul Revoluției Franceze din anul 1789, aceasta a fost aruncată în foc, dar recuperată parțial de un preot romano-catolic.

Pe 18 ianuarie 1980, Crucea Sfântului Andrei a fost înapoiată Bisericii Ortodoxe, iar în ziua următoare a fost dusă și așezată în Catedrala din Patras. Cercetările care s-au efectuat ulterior asupra crucii au confirmat mențiunile Sfântului Ipolit Romanul și ale istoricului Ștefan Thomopoulos, care arătau că aceasta este din lemn de măsline, datat în secolul I după Hristos.

În anul 2013, Crucea Sfântului Andrei a fost purtată în procesiune prin mai multe orașe din Rusia cu ocazia evenimentelor ce au marcat împlinirea a 1025 de ani de la încreștinarea Rusiei.

Viața duhovnicească

De ce nu ne împărtășim oricum și oricând?

Claudiu BALAN | Sursa: ortodoxiatinerilor.ro

In Biserica Anglicană un preot a împărtășit un câine ca răsplată că și-a salvat stăpânul de la moarte. Din pricina acestui lucru s-au stărnit foarte multe discuții și controverse referitoare la canonicitatea gestului. Pe mine personal nu mă surprinde având în vedere că în Biserica Anglicană ca și în cea Catolică oamenii se pot împărtăși oricum și oricând, fără o pregătire anume, și fără mărturisirea păcatelor unui preot.

Împărtășirea cu trupul și sângele Domnului, „condiționată” de mărturisirea păcatelor se întemeiază pe cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „Astfel, oricine va mânca pâinea aceasta sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, va fi vinovat față de trupul și sângele Domnului. Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar. Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă își mănâncă și bea, nesocotind trupul Domnului. De aceea, mulți dintre voi sunt neputincioși și bolnavi și mulți au murit.”

Așa cum se observă din acest îndemn euharistia luată fără o pregătire sufletească poate duce la boli, neputințe sau chiar la moarte. Apostolul se referă în măsură egală și la neputințele trupesti cât și la cele suflet-ești.

Dacă ne-am împărtăși și după ce am păcătuit grav și fără să fi păcătuit deloc, Sfânta Euharistie n-ar reprezenta pentru noi o atenționare față de starea sufletească pe care o avem. Mărturisindu-ne păcatele, preotul ne spune: „se cuvine să te împărtășești” sau „păcatele pe care le-ai făcut te opresc de la împărtășire în următoarea perioadă”. Aceste două decizii spun ceva despre starea mea, îmi transmit ceva în subconștient:

- Am greșit cam mult, i-am făcut pe alții să sufere... nu trebuia să fac ceea ce am făcut... sau

- Ce bine că n-am mai greșit de data aceasta... abia aștept să mă împărtășesc...

Dacă ne-am împărtăși permanent fără

nicio condiție atunci n-am putea să ne vedem evoluția noastră sufletească, nu ne-am dori să creștem, să fim mai buni. N-am sesiza când greșim și astfel n-am căuta vindecare. Fără dezlegarea oferită de părintele duhovnic n-am mai fi așa de atrași să venim să ne mărturisim păcatele pentru că am avea acces liber la Sfânta Euharistie.

Având acces mai greu o prețuim mai mult și o dorim mai cu ardoare. Dorind-o, pornim spre dobândirea ei și, în felul acesta, aflăm că **lăsarea păcatelor este calea de a o primi.**

Primirea Sfintei Euharistii nu este doar o gustare, chiar și una mai specială, ci este o întâlnire reală cu Hristos Domnul în inima noastră.

Cine se duce nepregătit la o întâlnire? Ca băiat, dacă ar urma să te întâlnești cu o fată, oare nu te pregătești așa încât să-i fii cât mai plăcut, iar întâlnirea să iasă cât mai bine? Dacă mâine ai un interviu pentru un job la o companie, la care ți-ar place mult să lucrezi nu te-ai pregăti așa încât să ai șanse de succes cât mai mari? Dacă ai avea întâlnire cu un client foarte important pe care vrei să-l impresionezi, oare nu te-ai pregăti cu mult timp înainte?

O întâlnire importantă pentru viitorul nostru cere o pregătire aleasă pentru că poate e un tren pe care nu vrem să-l pierdem, e o ocazie pe care poate n-o vom mai avea. Cine știe dacă mâine mai întâlnesc o fată așa draguță, cine știe dacă va mai fi o companie așa mare interesată de mine, cine știe dacă mai întâlnesc vreun client așa de important?

Pentru toți aceștia te pregătești, și cred că se cuvine s-o faci și mai mult atunci când vei avea o întâlnire cu Dumnezeu. El este un partener de viață devotat și-ți va fi alături indiferent ce se va întâmpla, asemenea unei soții iubitoare și devotate. Domnul îți poate aduce beneficii pe termen lung mai mari decât orice job și mai însemnate decât ți le-ar aduce orice client.

Totuși, nu e o întâlnire de afaceri, de bene-

ficii reciproce, ci este una intimă, personală, plină de sfințenie.

Care este totuși scopul acestei întâlniri? Ce vrei tu de la Hristos împărtășindu-te cu trupul și sângele Lui. Vrei împărăția cerurilor, vrei să gusti sfințenia, vrei iar să te împărtășești cu harul lui Dumnezeu... cu mare drag ți le va oferi pe toate acestea Hristos, dar cu o singură condiție: să iubești pe cei din jurul tău.

E simplu! Dar e atât de complicat. Fiecare păcat al tău e o o încercare eșuată de a iubi.

Ca să știi unde eșuezi în încercarea de a iubi ai nevoie de cineva să te sfătuiască, de un părinte care să-ți arate cu tact și blândete ce este de făcut. Intrând pe acest drum al schimbării, duhovnicul, slujitorul lui Dumnezeu va ști când ești pregătit să te întâlnești cu Hristos. Fiecare intrare a lui Dumnezeu în inima ta prin Sfânta Euharistie va pune bazele unei relații care va evolua mult. Veți deveni prieteni apropiați și de la lună la lună îți vei dori și mai mult să-L revezi. Vei gusta încă de pe acum din împărăția cerurilor, vei simți veșnicia încă înainte de a muri. În tot acest timp El te va vindeca și-ți va da putere să iubești așa cum nici nu ți-ai închipuit că se poate.

De ce nu împărtășim oricum și oriunde?

Pentru că nu ne este de folos, ba dimpotrivă, chiar de dăunează. Pentru că astfel creștem sufletește, de mână cu duhovnicul și de cealaltă mână cu Hristos. Cât de des să ne împărtășim? Cât de des se poate, dar cu binecuvântarea duhovnicului. Fiecare Sfântă Liturghie este o invitație de a primi Trupul și Sângele Domnului, și pentru că trebuie să fim pregătiți pentru acest lucru, fiecare liturghie este de fapt o invitație să fim mai buni, să iubim mai sincer și să nu mai fim egoiști.

Închei cu câteva cuvinte din rugăciunea pe care o rostește în șoaptă preotul la Sfânta Liturghie în timp ce noi cântăm Heruvicul („Noi care pe heruvimi...”):

„Nimeni dintre cei legați cu pofte și cu desfătări trupesti nu este vrednic să vină, să se apropie, sau să slujească Ție, Împăratul Slavei (Psalm 23, 7-10); căci a sluji Ție este lucru mare și înfricoșător chiar pentru puterile cele cerești.”